

EBES - RODENHUIZE geïntegreerde centrale in de gentse industriezone

Om in de groeiende elektriciteitsbehoefte te kunnen voorzien alsmede in het kader van de uitbreiding van de industriezone langs de oostkant van het kanaal Gent-Terneuzen, werd in 1961 Rodenhuize utigekezen als vestigingsplaats voor een nieuwe elektriciteitscentrale.

Bij deze keuze hield men rekening met de nabijheid van andere bedrijven die niet alleen afnemers van elektrische energie zouden zijn, maar tegelijkertijd leveranciers van brandstoffen voor de centrale zelf. Dit betekende een betere valorisatie van de bijproducten voor de omgevende bedrijven. In omgekeerde richting speelden de eventuele stoomleveringen aan deze bedrijven ook een belangrijke rol.

De vooruitzichten werden verwezenlijkt. De centrale betreft thans een deel van de nodige brandstoffen via pijpleidingen bij Sidmar en Texaco en levert stoom aan Texaco, zodat men kan gewagen van een technisch geïntegreerd bedrijf langsheen het kanaal Gent-Terneuzen.

De eerste eenheid van de centrale, een groep van 130 MW, werd in 1964 in bedrijf genomen. Deze groep die uitgerust is met een ketel voor gelijktijdige verbranding van steenkool en zware stookolie, werd bijna steeds gevoed met steenkool.

De tweede eenheid van 130 MW, in gebruik genomen in 1965, werd speciaal ontworpen voor een gemengde verbranding zware olie-hoogovengas. Tegelijkertijd werd een pijpleiding met een diameter van 3 meter voor de levering van hoogovengas aangelegd tussen Sidmar en EBES-Rodenhuize.

In 1968 werd een derde groep van 130 MW opgestart eveneens voor ambivalente verbranding.

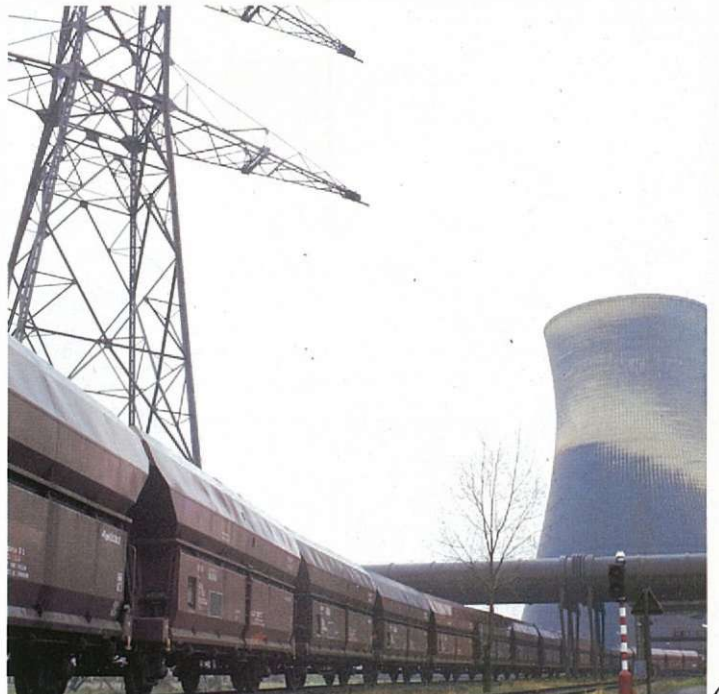
In 1974 vervulde een vierde eenheid van 300 MW het machinepark. Bij de bouw van deze groep hield men rekening met de toenmalige te verwachten uitbreiding van Sidmar om de daaraan gekoppelde hogere produktie van hoogovengas te kunnen verbruiken. Samen met de bouw van deze vierde groep werd een rechtstreekse fuelleiding gelegd tussen Rodenhuize en Texaco.

Een groep van 130 MW draait dus uitsluitend op steenkool. De

enige aanvoermogelijkheid van deze steenkool is de trein. De centrale is aangesloten op de spoorlijn die de expresweg ten oosten van het kanaal Gent-Terneuzen volgt. De kolenleveringen gebeuren naar rato van twee treinen van 1.000 ton per dag. Het jaarlijkse gebruik wordt geraamd op 370.000 ton. Er is telkens één trein afkomstig uit Antwerpen (geladen bij SGM) en één trein uit de Gentse haven zelf (geladen bij CBM).

EBES-Rodenhuize heeft een losstation met loskuil. Extractievijzen halen de kolen uit de losrechtors en een reeks transportbanden vervoeren de kolen naar het kolenpark of rechtstreeks naar de kolenbunkers. Het kolenpark heeft een capaciteit van 150.000 ton.

Alhoewel de elektrische centrale zeer grote hoeveelheden energie produceert tracht men onderling zoveel mogelijk energieverliezen te voorkomen; Rodenhuize levert stoom aan Texaco en krijgt hoogovengas van Sidmar. Een elektriciteitscentrale geïntegreerd in een industrieel geheel. Toch wel opmerkelijk!

4

5

6

7

1 tot 3: De drie vervoerswijzen werken hand in hand te Schelle.
4: Zelflossers te Rodenhuize.
5 en 7: Centrale nummer 3.
6: Naar het opslagareaal.